LIETUVOS TEISMAI

Kauno apygardos teismas

Naujienos

Teisėja Simona Dementavičienė: disertacija ne sausas akademinis tekstas – tai kūrinys

Naujienų prenumerata

Įveskite savo el. paštą ir gaukite teismų sistemos naujienas pirmi!

Užsiregistruoti ⟶

Teismo darbo laikas

I–IV 8.00–17.00

V 8.00–15.45

Pietų pertrauka

12.00–12.45

Šventinių dienų išvakarėse darbo dienos trukmė trumpesnė viena valanda.

Dokumentų priėmimo laikas

Nuotr. Simona Dementavičienė

2026-02-17

Gyvenime kiekvienas renkamės savo kelią – vieni sustoja ties tuo, ką jau pasiekė, kiti nuolat ieško erdvės augti, gilinti žinias ir dalintis tuo su aplinkiniais. Profesinis smalsumas, vidinė disciplina ir noras suprasti daugiau dažnai tampa jėga, vedančia į naujus iššūkius. Kauno apygardos teismo teisėja Simona Dementavičienė pasirinko būtent tokį kelią – greta intensyvaus kasdienio teisėjos darbo ji ryžosi akademinei kelionei ir sėkmingai apgynė disertaciją Mykolo Romerio universitete. Apie sprendimą augti, iššūkius ir tai, ką mokslas suteikia profesijai bei žmogui, kalbamės su Simona.

— Kas jus paskatino imtis disertacijos rašymo šalia intensyvaus teisėjo darbo?

I–IV 7.30–17.00

V 7.30–15.45

Telefonas pasiteirauti:

(0 37) 490 941

Informacija apie bylas

Baudžiamųjų bylų skyriaus raštinės biuras

tel. (0 37) 490 976

Civilinių bylų skyriaus raštinės biuras

tel. (0 37) 490 946

Kontaktai žiniasklaidai

Tel. (0 37) 787 193

Mob. +370 670 80921

El. p. komunikacija@kat.lt

Lietuvos teismų el. paslaugų portalas

LITEKO vieša tvarkaraščių paieška

— Teisėjos darbas ir mokslas mano gyvenime niekada nebuvo konkuruojančios sritys – tai dvi tos pačios svajonės pusės, gimusios dar mokyklos suole. Disertacijos rašymas šalia intensyvaus darbo teisme man nebuvo atsitiktinis sprendimas, veikiau natūralus ambicijų tęsinys. Jei teisėjos mantija leidžia spręsti konkrečius ginčus, disertacija suteikia galimybę ieškoti sisteminių sprendimų ir prisidėti prie teismų sistemos tobulinimo. Praktika reikalauja greičio, o mokslas – pauzės ir analizės. Ši dermė padeda išvengti profesinio sąstingio ir išlaikyti smalsumą.

— Kuri disertacijos rengimo dalis buvo sudėtingiausia – ir kas labiausiai motyvavo tęsti?

— Sudėtingiausia buvo pradžia. Reikėjo ne tik kurti naują mokslinį turinį, bet ir mokytis sudėtingų metodologijų, akademinio rašymo subtilybių, perprasti didžiulius informacijos kiekius. Tokie įgūdžiai ateina tik per praktiką, todėl reikėjo kantrybės ir ištvermės. Vis dėlto visas, šešerius metus trukęs, procesas man buvo nuoširdžiai įdomus, todėl lengviau priėmiau ir nesėkmes – pavyzdžiui, publikacijų taisymą iki jų priėmimo spaudai ir kitus sunkumus.

— Ar mokslinis darbas pakeitė Jūsų požiūrį į teisėjo kasdienybę, o gal net į pačią save?

— Teorinė akademinė veikla tiesiogiai konvertuojasi į praktinį profesionalumą. Mokslas išmoko ne tiesiog rašyti, o konstruoti mintį. Teisėjui tai reiškia gebėjimą procesinius dokumentus ir sprendimus surašyti taip, kad neliktų vietos dviprasmybėms. Mokslinis darbas priverčia žiūrėti ne tik į įstatymo raidę, bet ir į jo dvasią (ratio legis), o tai padeda priimti teisingesnius sprendimus sudėtingose, precedentų neturinčiose bylose. Papildomas krūvis privertė optimizuoti procesus. Teisėjo darbe tai leido greičiau perprasti bylos esmę. Įpratus prie intelektualiai sekinančio mokslinio rašymo, kasdienės teisinės užduotys pradedamos atlikti tarsi „autopilotu“, didesniu greičiu ir mažesnėmis energijos sąnaudomis. Kai laiko mažai, pradedi vertinti kiekvieną valandą. Tai padėjo išvengti profesinio perdegimo. Mokslas suteikė intelektualinę distanciją nuo emocinių ir įtemptų teismo posėdžių, leisdamas į teisę pažvelgti kaip į sistemą, o ne tik kaip į konfliktų sprendimo įrankį.

— Kas šiame procese buvo didžiausia atrama?

— Šeima. Be jų supratimo ir palaikymo šis kelias būtų buvęs gerokai sunkesnis. Doktorantūra pareikalavo daug asmeninio laiko – atostogos ir savaitgaliai dažnai virsdavo darbo dienomis. Artimųjų palaikymas leido susitelkti ir augti kaip specialistei.

— Ar buvo momentų, kai norėjosi sustoti?

— Atvirai – ne. Procesas buvo intensyvus, bet smalsumas ir aiškus tikslas neleido suabejoti pasirinkimu.

Teismų pranešim ie nagrinėjamas by.

Teisminė mediacija

Pagalba liudytojams ir nukentėjusiesiems

Elektroniniai valdžios vartai

Mobilizacija ir politinis pasipriešinimas

Korupcijos prevencija

Jei susidūrei su korupcija pranešk STT

— Ką šiandien Jums asmeniškai reiškia disertacijos gynimas?

— Palyginsiu su trečio vaiko gimimu, nes įdėjau ne tik proto, bet ir širdies. Disertacija nebuvo tik sausas akademinis tekstas – tai buvo kūrinys, kurį „nešiojau“, puoselėjau ir kuriam atidaviau dalį savęs. Doktorantūros procesas iš esmės keičia žmogaus asmenybę, o gynimas tampa tos transformacijos kulminacija. Tokios patirties daugiau nebus. Tai intelektualinis krikštas, po kurio į savo sritį žvelgiu jau nebe kaip stebėtoja, o kaip pripažinta teisės mokslo kūrėja. Tai asmeninė pergalė, liudijanti valią, pasiryžimą suderinti teisėjos darbą, šeimą ir mokslą. Ši „šventė“ yra pelnytas atpildas už bemieges naktis ir abejones, kurias įveikiau. Tai ir statuso pokytis – teisininkų bendruomenėje teisės daktaro laipsnis vertinamas, kas jį turi, žino jo vertę. Tai nebuvo tik diplomo gavimas, tai gyvenimo etapas, paliekantis ryškų pėdsaką mano identitete.

— Ką palinkėtumėte kolegoms, svarstantiems apie akademinius iššūkius šalia profesinės veiklos?

— Jeigu tik yra noras ir didelė motyvacija, net neabejoti savimi ir eiti šiuo keliu. Palinkėjimas kyla iš asmeninės, sėkmingai įveiktos patirties. Neišsigąsti milžiniško krūvio, neabejoti, ar pavyks suderinti teisėjo mantiją su mokslininko plunksna. Jei yra tikras smalsumas (tas noras, kurį minėjau pradžioje), laiko atsiras savaime. Juk juo daugiau darai, tuo daugiau padarai. Kolegos turėtų suprasti, kad mokslas nėra „pabėgimas“ nuo darbo teisme, tai – įrankis tapti geresniu praktiku. Tai suteikia gebėjimą matyti sistemines spragas ten, kur kiti mato tik pavienę bylą. Asmeninis augimas. Abejonės dažnai kyla iš baimės suklysti ar pritrūkti įgūdžių, tačiau mano pavyzdys rodo, kad įgūdžiai ateina per procesą. Svarbiausia yra žengti pirmą žingsnį.

Parengė Vija Kudzienė,
Kauno apygardos teismo pirmininko padėjėja komunikacijai

Atgal